

Växjö 2010-08-14

Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd
Box 3539
103 69 STOCKHOLM

Yttrande om Hsan 2010/2626:A2

Jag motsätter mig de anmärkningar vilka riktas mot mig.

Redogörelse för händelseförlopp.

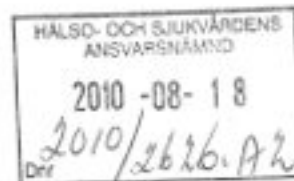
Den 25/4 träffade jag i egenskap av dagbakjour Eilert Tordsson och hans båda föräldrar.

Man sökte på grund av oro, ångest, ambivalens och vanföreställningar. Eilert Tordssons mamma, fru Karlsson, frågade mig om jag visste vad som tidigare passerat under dagen. Fru Karlsson berättad att hon av annan namngiven läkare blivit rekommenderad att jag skulle sätta in Zyprexa. Jag nickade bifall till hennes första fråga samt bad patienten att berätta hur det var. Eilert berättar härvid om sin privata och yrkesmässiga bakgrund. Därefter redogör han för sin ångest och sämre självkänsla, han nämner dock aldrig GAD. Vid den fortsatta utfrågningen visade sig att patienten hade kraftigt förhöjd paranoid beredskap, samt uttalad rädsla för social genans. Jag förklarar för sällskapet sambandet mellan depression och ångest. Jag frågar därefter Eilert om han är vegetarian, vilket han nekar till. Då patienten redan står på ett antidepressivt läkemedel av typen SSRI förklarar jag sambandet mellan otillräckligt proteinintag och tendens till depression.

Därefter säger jag till patienten att jag skall berätta en fiktiv historia för att om möjligt minska hans rädsla för social genans. Trots fru Karlssons påstående, vilket hon också framförde vid mötet på psykiatriska kliniken den 2/8 använde jag inte ordet "brakskit", jag sade istället brakfis. Orsaken att jag inte kommenterade detta 2/8 är att jag såg detta som en bisak och i stället ville gå vidare i att försöka ta reda på vad som egentligen inträffat.

Utifrån patientens ökade paranoidea beredskap insattes Zyprexa i låg dos.

På grund av patientens uttalade rädsla för vad andra människor skulle tänka, tycka och tala om honom gjordes min journalanteckning så lite som möjligt utlämnande om patienten. Till yttermera visso läste jag upp min anteckning vilken erhöll patientens godkännande.

Lars Neuman

Vuxenpsykiatri Kronoberg

Box 1223

351 12 Växjö

Aktbilaga
22

Då patienten hos mig är lugn och samlad samt att jag inte har någon mottagningstid på flera veckor uppmanar jag patienten att ringa mig efter några dagar för att berätta hur det fungerar.

Jag arbetar halvtid, normalt endast förmiddagar. Enligt uppgift från fru Karlsson skall man ha sökt mig den 27/4, detta fick jag dock inte erfara förrän vid lunchtid den 28:e, därefter försökte jag ringa några gånger den 28:e under min lediga tid. Den 29:e var jag så upptagen att jag ej lyckades få kontakt med Eilert förrän relativt sent på eftermiddagen. Patienten berättade då att han inte blivit bättre samt undrade hur lång tid det skulle ta innan han fick effekt av sin Zyprexa. Jag höjer då doseringen till 10 mg x 2, samt förklarar att han bör förbättras inom en vecka. Vid försämring eller utebliven förbättring skulle Eilert höra av sig omgående, respektive efter en vecka. Om allt gick bra skulle han höra av sig när medicinen började ta slut.

Jag träffar åter patienten och modern på akutmottagningen den 27/5, han berättar då att han fortfarande mår dåligt och att man nu önskar inläggning. Eilert berättar vidare att han fått ett halvtidsarbete och han resterande tid skall syssla med egen verksamhet. Patienten uttrycker mycket riktigt oro för att han måste stanna mycket länge på kliniken.

Som fru Karlsson mycket riktigt skriver svarade jag honom "har du inte hört talas om platsbristen inom psykiatrin. Jag kan garantera dig att ingen medvetet tvingar dig att stanna kvar längre än nödvändigt".

Jag gratulerar patienten till hans arbete samt önskar honom lycka till i framtiden. Därefter tackar fru Karlsson mig för att jag tagit så väl hand om Eilert.

Vart det saknade handlingarna tagit vägen är en gåta för mig så väl som för övriga inblandade.

Konklusioner: redan den 25/4 var således telefonuppföljning planerad. Fram till dess patienten blivit inlagd hade fru Karlsson inga som helst anmärkningar på min handläggning av nu aktuellt ärende. Jag lade in patienten med bedömningen "oklart tillstånd" då jag misstänkte en bakomliggande problematik.

Växjö som ovan

Lars Neuman